

OTCEM BÝT

*aneb možné příčiny
homosexuality, nevyrovnanosti atd.*

... Mluví se pořád o důležitosti vztahu matka-dítě a podceňuje se skutečnost, že otec má na zdravý rozvoj dětí rozhodující vliv.

Chlapci a děvčata mají zpočátku úzký vztah s matkou. Pro kluky je důležité, aby se postupně identifikovali s otcem, tedy s mužským elementem. Jestliže chlapci vnímají otce jako slabošské, takové, že se k nim nemohou přiblížit, nebo nejsou přítomni, pak je pro ně těžší, aby se vymanili ze silné vazby na matku a aby rozvíjeli zdravou mužnost.

U devadesáti procent homosexuálních mužů se dá dohledat, že jako děti prožili ve svých nejranějších vztazích s muži zranění. Nepodařilo se navázat emocionální blízkost s otcem, nedošlo k potřebnému potvrzení a přijetí z jeho strany. Byli odmítáni, vzdali to a vůči vlastnímu pohlaví nabýli určitého odstupu.

Navíc matky často podkopávaly autoritu otců a pomocí přílišného ochraňování a rozmazlování své syny připoutaly na sebe, takže chlapci si osvojili změkčilé a spíš zženštilé chování.

Tito chlapci sami sebe vnímají jako slabé, nedostatečné, kterým chybí mužnost. Obdivují své surovější spolužáky, ve kterých bouří divoké siláctví, zatímco oni sami si připadají jemní a čistě oúncí. Stále se srovnávají s jinými chlapci, kteří je přitom nijak nepřitahují. Je známo, že homosexuální muž stále hledá pravé mužství. To je důvod, proč většina homosexuálních mužů stále vyhledává nové sexuální kontakty.

Svou sexuální identitu získáváme od rodiče stejného pohlaví, zato svůj pocit sexuální hodnoty přichází od rodiče opačného pohlaví.

Také dcery potřebují otce

Matky samoživitelky často trápí pocity viny a snaží se svým dětem otce nahradit. Rozvod obvykle souvisí s kritikou partnera, což může vést k tomu, že se děvčata příliš upnou na matku a vůči otci chovají negativní pocity, nebo si ho naopak idealizují.

Lze pozorovat, že dívky, které vyrůstají bez otce, později přitahují starší muži, kteří jim slouží jako otcovská ochrana, aniž by si to ony samy uvědomovaly.

Jestliže dívka prožije v pubertě rozvod rodičů, může mít pak sklony k anorexii, přitom se podvědomě snaží o to, aby problémy, které s ní souvisejí, přivedly rodiče zase dohromady.

Otec má v ideálním případě důležitou funkci „brány do světa“. Vede dítě ven z rodinných vazeb a zaměřuje jeho pozornost na společnost. Emocionalita je tak doplňována zaměřením na věčnost.

Nepřiměřená tvrdost

V naší společnosti se nesetkáváme jen se změkčilými, slabými otci. Řada otců přivádí své děti k zoufalství tím, že jsou příliš přísní nebo dominantní. Měli by

si uvědomit, že vychovávat děti je jako držet v ruce mýdlo. Když je stisk příliš pevný, mýdlo z ruky vystřelí; když je držíme příliš slabě, snadno vyklouzne samo. Vlídny a přitom pevný vliv udrží dítě pod kontrolou.

Proč jsou někteří otcové příliš přísní? Řada z nich se snaží děti uchránit před společností, která se stále více vzpírá Bohu, jako nejlepší prostředek ochrany se jim jeví omezující pravidla. Jiní prostě ovládají osobnost svých dětí a deformují je. Čtou Bibli přes vlastní filtr.

Někteří otcové jsou příliš přísní, protože jim záleží na názoru okolí. Právě pro děti kazatelů to bývá podnětem ke vzpouře proti rodičům, otcové chtěli jejich život formovat podle očekávání lidí ve sboru. To je tragické.

Jako svědomití otcové musíme na mnoho věcí říct „ne“. Zároveň bychom ale měli umět dostatečně často říkat „ano“, abychom si svá „ne“ šetřili opravdu jen pro důležité situace.

Naše „ne“ musí být biblicky odůvodnitelné. S tím, jak naše děti vyrůstají, bychom měli být schopni jim svá pravidla vysvětlit biblicky.

Ideální otec

Existuje takový? Asi sotva. Matky i otcové mají své slabé i silné stránky a dělají chyby. Všichni žijeme díky odpuštění. Je však důležité, abychom dbali na vodítka, jak nám je Bůh podává ve svém Slově. Bůh chce, aby otec svou rodinu vedl správným způsobem.

Každé vedení je vlastně službou a ne tyraní, proto je třeba také výchovu doprovázet láskou.

Rodina má být společenstvím, kde se všichni učí, kdo je Bůh a co znamená víra. Děti je třeba povzbuzovat, aby tyto hodnoty byly základem jejich života.

Bůh nám přikazuje: „Otcové, vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána.“ (Efezským 6,4)

Vychovávejte - v daném řeckém slově zaznívá také aspekt péče a vedení k osobnímu rozvoji.

„... v kázni“ - to znamená budovat jejich vůli k disciplíně, napomínání, utváření jejich srdcí tím, že je cílevědomě vedeme.

Autorita ve správném smyslu

Zániku patriarchátu a nesprávně chápané autority nemusíme litovat. Povýšený manžel a otec, před kterým každý musel mlčet nebo se třást, který se železnou vůlí všechno dirigoval a komandoval, se často uvádí s cílem autoritu očernit a odstranit. Tím se však vylilo s vaničkou i dítě. Důsledkem je to, že zůstali otcové, kteří kromě obstarávání peněz a oprav domácího zařízení nemají jinou úlohu. ...

výňatek z článku „Otcem být“ z časopisu ETHOS 3/2013

